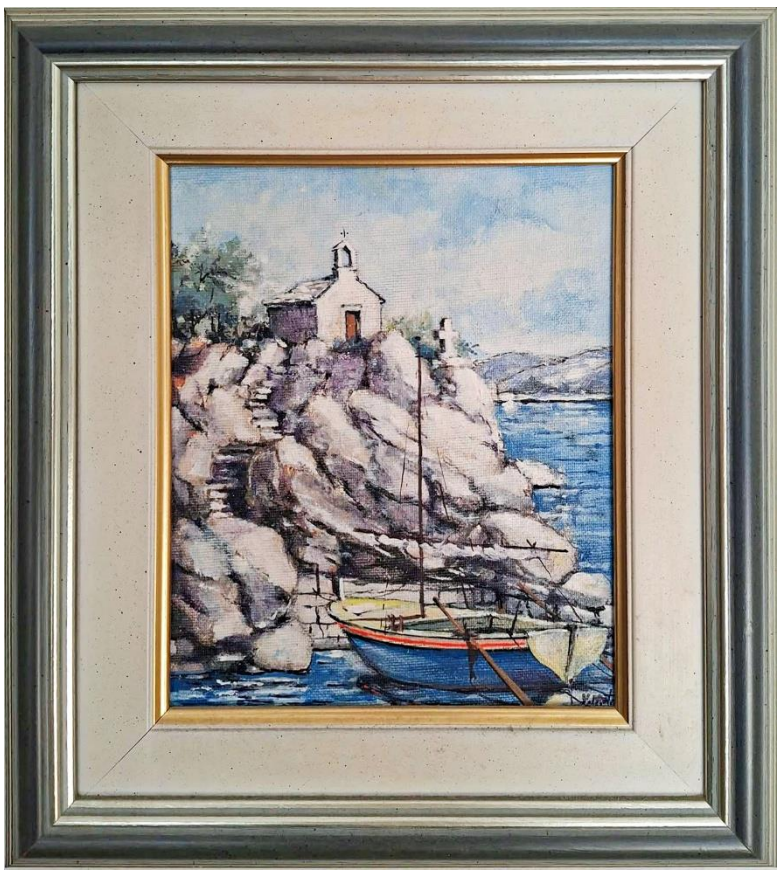

LJUBOMIR LIČINA

životopis kao slika

(1946. – 2023.)

Rođen je u Gospiću, 1946. godine, u kraju gdje se Velebit ogleda u nebu, a vjetar nosi miris krša i slobode. To je podneblje koje oblikuje ljude – čvrste, tihe, ali punog srca. Djetinjstvo je proveo među planinama, noseći ih u sebi kao prvi kolorit na platnu života.

Školovao se, putovao od Beograda do Zagreba, ali je uvijek ostao vjeran onom unutarnjem kompasu – ljubavi prema znanju i ljepoti. Završio je studij i postao socijalni pedagog, ali je duhom uvijek posezao dalje – zato je usput pohađao i studij povijesti umjetnosti. Likovnost nije bila dodatak, nego prozor kroz koji je gledao svijet.

Od 1973. do 1993. djelovao je u MUP-u, kao policijski inspektor, predavač i pedagog. Bio je miljenik generacija – onaj profesor čiji su sati bili topli, poticajni i drugačiji. Govorio je odmjereno, ali srčano; stručno, ali razumljivo svima. Njegove riječi bile su poput poteza kistom – precizne, smislene, i uvijek ostavljale trag. Kao pripadnik Posebne jedinice policije "Mosora", nosio je odoru dostojanstveno, a u Domovinskom ratu bio je dragovoljac – ne iz potrebe, nego iz časti.

No, Ljubomir nije bio samo pedagog i policajac. Bio je slikar. Cijeli je život bojio, crtao, promatrao. Omiljeni motivi? Priroda – ona iskonska, zelena, mirna, koja podsjeća na djetinjstvo. U bojama je tražio ono što riječima nije mogao iskazati: ljepotu prolaznosti i snagu tišine.

Njegova obitelj – supruga Sanja, kći Nataša, sin Goran – bili su mu okvir slike, čvrsti i sigurni. A na to je platno, s ljubavlju, prenosio znanja i vještine na petero unučadi – kao da im daruje paletu boja za njihov vlastiti život.

Nije bio samo umjetnik i pedagog. Bio je i čovjek zajednice. Bio je među prvim član Udruge branitelja Policijske akademije. Inicijator i marljivi skupljač građe za knjigu o Srednjoj školi UP-a u vihoru 1990-ih – svjedočanstvo, dokumenti i fotografije koje je sačuvano od zaborava. Na Facebooku je okupljao generacije, podsjećao ih na mladost, organizirao proslave mature – jer je vjerovao da se ljudi povezuju uspomenama, baš kao što se boje povezuju na platnu.

Preminuo je 2023. godine. Ali njegova slika ostaje – obojana toplinom, snagom, znanjem i ljubavlju. I svatko tko je slušao njegove riječi ili gledao njegove slike, osjećao je da je dotaknuo nešto lijepo, istinito i vječno.

"Umjetnost nije ono što vidiš, nego ono što osjetiš."– a Ljubomir Ličina ostavio nam je osjećaj koji ne blijedi.